

Sagens fornyede Forelæggelse for Rigsdagen at følge den af Lagthinget indslaaede Vej.

Idet man saaledes med Hensyn til Sagens Ordning i det Hele har maattet slutte sig til, hvad Færøernes lokalekyndige Repræsentation efter gjentagen Overveielse har erklæret sig for, har man ikke troet at burde indlade sig paa nogen Begrundelse af Udkastets hele Detail, der hænger saa noie sammen med de særegne lokale Forhold (paa Øerne, og det saameget mindre som hverken det senest af Lagthinget vedtagne Udkast eller noget af de tidligere er ledsaget af fuldstændige Motiver, der i saa Henseende kunde tjene til Veiledning, og det trykte Kommissionsforslag af 1844, med Hensyn til hvilket saadanne foreligge, fjerner sig saameget fra, hvad Lagthinget nu har erklæret sig for, at det maa betragtes som et væsentlig forskjelligt Arbejde. Man skal derfor i det Følgende indskrænke sig til en kort Belysning af de væsentligste af de Punkter, hvori det nu foreliggende Udkast afviger fra det, som Thinget vedtog 1861, og som var høsttrykt det Rigsdagen i forrige Samling forelagte Lovudkast som Bilag.

I Lovudkastet, saaledes som det senest vendte tilbage fra Lagthinget, er der med Hensyn til de mange i Udkastet forekommende særøstebenævnelser blevet fulgt det Princip, at bruge det danske Ord, naar dette er aldeles tilsvarende, som Hovedord i Teksten og sætte det særøstet i Parenthes, hvorimod man, naar man ikke troede at kunne finde et aldeles tilsvarende dansk Ord, har brugt det særøstet i Lovens Text og sat et forklarende dansk Ord eller en forklarende Sætning i Parenthes. De tre Hovedbegreber „Bo“, „Hauge“ og „Trø“ vare derhos forklarede ved en Anmærkning til Loven, saalydende: „Det bemærkes, at Bøen er den matrikulerede Jndmark Haugen det udyrkede Areal, der væsentlig bruges til Græsgange. Trøer ere Stykker af Haugen, som ere opdyrkede, og som i Forening

med den matrikulerede Bø udgjøre hele Jndmarken.“ Ministeriet har imidlertid troet det mere passende og ligesaa tilstrækkeligt til Die-medets Dynaælse kun at meddele den herved tilsigtede Forklaring i Udkastets Motiver. Endelig bemærkes, at ligesom Lagthinget har foretaget endeel Modifikationer i Affattelsen af Udkastets enkelte Bestemmelser, der tilsigte at tydeliggjøre Meningen af samme, saaledes har det ogsaa fundet det rettest deels at opgive den tidligere Jnddeling i fire „Afdelinger“, saa at Udkastet nu kun falder i Kapitler og Paragrafer, deels at udsondre Bestemmelserne om Soidemænd i et eget Kapitel.

Hvad Realitetsforandringerne angaaer, bemærkes, at der i § 1 er tilføjet en Bestemmelse om, at Panthavernes skriftlige Samtykke skal indhentes til Hagens Deling eller Haugeparters Sammenlægning, og i § 2 en Forskrift om, at Kontrakter eller Kjendelser angaaende Deling eller Sammenlægning af Haugeparter skulle thinglæses. — § 16 er en ny Bestemmelse, der af Lagthinget er optaget efter Forslag af Amtmanden for herved at undgaae de Ulemper, som Skabsygdommen hos Faarene har vaaført Jøland. — Sidste Medlem af § 42 er ligeledes optaget efter Amtmandens Forslag, fordi Forholdene med Hensyn til Tørvemoserne ved Thorshavn, der ere ordnede ved særlige ad administrativt Vej givne Bestemmelser, ere saa forskjellige fra dem, Udkastet igrigt har for Die, at de formeentlig udtryffeligt bør undtages fra den eventuelle Lovs Omraade. — Med Hensyn til § 72, der indeholder den eneste egentlig indgribende Forandring i det tidligere Udkast, bemærkes Følgende. Medens Betalingen for den saakaldte Overløbsfoid i Kommissionsforslaget af 1844 var bestemt til 1 Rd. nordensfjords og 80 Sk. søndensfjords pr. Stykke, og medens denne Bestemmelse vedtoges uforandret af Lagthinget 1854, fremkom der 1861 i Thinget et Forslag